

community

The New Apostolic Church around the world

01/2025/LT

Laikas daryti gera!

Leidyklos skiltis
Laikas daryti gera!

Pamaldos
Nutiesti kelią – visiems

Doktrina
Vienybė ir įvairovė

New Apostolic Church
International

Laikas daryti gera!

Mieli broliai ir seserys,

mūsų šūkis 2025-iems metams: „Laikas daryti gera!“ Gera yra tai, kas patinka Dievui, kas atitinka jo valią. O kaip daryti gera – to moko Jėzus Kristus.

Dievas trokšta visų žmonių išganymo. Tai prasideda nuo mūsų pačių. Taigi: padaryk ką nors gero sau – sutelk dėmesį į savo išganymą.

Kuo labiau supranti, kiek gero tau daro Dievas, tuo labiau auga noras daryti gera pačiam.

Ypač bendruomenėje: Jėzus trokšta, kad jo vaikai atkreiptų dėmesį vienas į kitą, rūpintųsi vieni kitais ir padėtų vieni kitiems. Jis nori, kad kartu suaugtume į stiprų vienetą.

Taip parodysime ženklą Jėzui Kristui: jo Evangelija veikia – bet kuriuo metu ir bet kokioje situacijoje. Tada kiti taip pat matys ir pajus: „Vyksta geri dalykai!“

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

Visada turėtume daryti kitiems būtent tai, ką norėtume patirti patys. Pasinaudokime kiekviena galimybe; taip, aktyviai ieškokime galimybių. Šventoji Dvasia parodys mums, ką galime padaryti.

Darykime gera – dabar!

Jean-Luc Schneider

| Nutiesti kelią – visiems

Nuotraukos: Malavio NAB

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider laikė pamaldas 2024-ųjų birželio 30d. Mzuzu (Malavis)

Izaijo 62,10

*Eikite pro vartus, eikite,
taisykite kelią tautai!
Tieskite, tieskite vieškelį,
nurinkite nuo jo akmenis!
Iškelkite ženklą tautoms!*

Mieli broliai ir seserys, džiaugsmas, kad šiandien ryte visi susirinkome, yra didelis. To priežastis paprasta. Manau, kad visi jaučiame poreikį garbinti Dievą ir dėkoti jam už malonę bei gailingumą. Ir visi trokštame būti pasirengę Kristaus sugrįžimui, o tai reiškia, kad turime tapti vis panašesni į Jėzų Kristų. Tai reiškia turėti tokią pat meilę ir troškimus kaip Jėzus Kristus bei daryti tuos pačius darbus, kuriuos darė jis. Jėzus Kristus nori, kad visi žmonės būtų išgelbėti. Ir kuo labiau įaugame į Kristaus būdą, tuo labiau mumyse auga šis troškimas ir noras prisidėti prie artimųjų išgelbėjimo: ir gyvųjų, ir mirusiųjų.

Kadangi pamaldos mirusiesiems vyks kitą sekmadienį, šiandien daugiausia dėmesio skirsime sieloms anapus, todėl ir turime šią Biblijos citatą iš pranašo Izaijo knygos.

Jūs žinote tuometinių žmonių istoriją. Kraštą užpuolė priešai, karalius buvo nugalėtas, o didelė dalis gyventojų buvo ištremti. Jeruzalės miestas buvo sunaikintas, o žmonės buvo labai liūdni. Prireikė kelių dešimtmečių, kad

Dievas suteiktų malonę ir pakeistų situaciją. Tiems, kurie liko Jeruzalėje, buvo leista atstatyti miestą, o tiems, kurie buvo tremtyje – grįžti į Jeruzalę. Biblijos tekste Dievas kalba tiems, kurie liko Jeruzalėje, ir ragina juos paruošti kelią grįžtantiems iš tremties. Jie turėjo pastatyti ženklą, rodantį kelią ir parodyti, kad tai yra ta vieta, į kurią jie turi grįžti.

Jie turėjo pašalinti akmenis, kad žmonėms palengvintų sugrįžimą. Toks yra mūsų Biblijos žodžio kontekstas.

Mums, krikščionims, Naujosios apaštalu bažnyčios Dievo vaikams, Jeruzalės miestas Sionas yra Kristaus bažnyčios paveikslas.

Jeruzalė yra vieta, kur Dievas gyvena su savo žmonėmis, kur galima susitikti su Dievu ir būti su juo bendrystėje. Tie, kurie yra tremtyje, yra visi tie, kurie vis dar yra blogio valdžioje. Dievas nori juos išgelbėti ir įvesti į savo miestą, Kristaus bažnyčią – ir gyvuosius, ir mirusiuosius.

Ir jis liepia mums, jau gyvenantiems šiame mieste, išeiti, pastatyti ženklą ir pašalinti akmenis, kad grįžtantieji rastų kelią ir atvyktų į Jeruzalę. Įvaizdis, kurį Izaijas naudoja

Pažvelkite į savo artimąjį ir prisidėkite prie jo išganymo.

Šalia krašto apaštalo Kububa Soko dalyvavo taip pat keli Afrikos krašto apaštalu padėjėjai bei apaštalai

įeidamas pro vartus, nereiškia, kad turėtume palikti bažnyčią. Čia kalbu apie Jėzaus palyginimą, kuriame per sūnų palaidūną jis apibūdino Dievo požiūrį į nusidėjėlius. Jaunuolis išėjo iš namų, tačiau jam nusprendus grįžti namo, tėvas, šiuo atveju Dievas, neliko namuose ir jo nelaukė, o nubėgo pasitikti ir puolė jam ant kaklo.

Šia istorija Jėzus norėjo parodyti Dievo meilę nusidėjėliams. Ir Dievas liepia mums taip pat išeiti. Tai reiškia, kad turėtume domėtis ne tik savo išganymu. Taip pat turime rūpintis savo artimojo išganymu. Negalime būti savanaudiški.

Pažvelk į savo artimąjį ir prisidėk prie jo išganymo. Eik pas jį. Tai reiškia – juo rūpintis, dalintis jo kančiomis ir rodyti solidarumą bei leisti jam suprasti, kad nesame geresni už jį. Turime susitikti su juo akių lygyje. Tai reiškia, kad netikime, jog nusipelnėme išganymo, nes esame geresni už kitus. Mes nenusipelnėme būti Dievo vaikais. Tai malonė. Nesame geresni už artimąjį. Ir mes trokštame, kad artimasis

gautų tokią malonę, kokią gavome mes. Taigi, turime būti jautrūs kitų kančioms, solidarizuotis su jais ir suvokti, kad visi esame vienodi, nes visi esame nusidėjėliai ir niekas nenusipelno išganymo.

Kaip galime pagelbėti žmonėms anapus? Savo maldomis galime užtarti juos. Ir tai yra mūsų Dangiškojo Tėvo

kvietimas: melskitės už žmones anapus, parodykite jiems savo meilę ir melskitės dėl jų išganymo. Melskitės ne tik už save. Rūpinkitės ne tik savo išganymu. Pagalvokite apie savo artimojo išgelbėjimą. Kreipkitės į kitus, parodykite jiems kelią, kad jie žinotų, jog tai ta vieta,

kur reikia eiti. Tai vieta, kur Dievas gyvena su savo tauta. Tai vieta, kur galime rasti išganymą. Tai kryptis, kuria turime eiti.

Kaip galime pastatyti ženklą gyviesiems ir mirusiems, kad žinotų, jog tai ta vieta? Visų pirma, išreikšdami savo dėkingumą Dievui. Dėkojame Dievui už mūsų išganymą

*Dievo tautos vienybė
yra ženklas: tai yra
vieta, kur veikia Dievas.*

geromis ir blogomis dienomis. Ir net tada, kai esame bėdoje ir sunkiame laike, vis tiek esame dėkingi. Esame dėkingi už Dievo meilę, už jo malonę ir už jo išganymą. Ir tai padeda kitiems suprasti išganymo ir malonės svarbą. Jie mato: „O, tai turi būti kažkas ypatingo, nes jie vis tiek yra dėkingi net susidūrę su sunkumais.“ Trokštame iškelti ženklą, kad jie matytų ir atpažintų: „O, ten yra išganymas. Jie yra dėkingi ir geromis, ir blogomis dienomis.“ Norime jiems parodyti, kad esame Dievo tauta ir nebesame valdomi blogio. Tai, kaip elgiamės kasdieniame gyvenime, rodo, jog išganymas yra čia. Žmonės turi suvokti, kad būdami Dievo vaikais nebesame verčiami sekti paskui velnią. Dievas įgalino mus elgtis kitaip. Mes nereaguojame kaip visi, bet elgiamės pagal Dievo valią kiekvienoje situacijoje.

Elkimės kaip tikri Kristaus mokiniai. Neleiskime kitiems daryti įtakos mūsų elgesiui. Net kai jie elgiasi neteisingai, mes darome tai, kas teisinga. Į įžeidimus neatsakome įžeidinėjimais, blogiu už blogį neatlyginame. Mes nebesame valdomi nuodėmės. Turime galimybę daryti gera. Padarykime tai!

Jėzus pasakė: „Mylėkite vieni kitus. Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“ (žr. Jono 13, 34-35). Jis net meldėsi: Tėve, leisk jiems būti viena, kad žmonės patikėtų, jog tu mane siuntei. Meilė mano broliui ir seseriai bažnyčioje, vienybė, Dievo tautos vienybė yra ženklas, rodantis: tai yra vieta, kurioje veikia Dievas; čia yra vieta, kur galiu nugalėti nuodėmę; čia yra Dievo buveinė žemėje. Tai ženklas. mieli broliai ir seserys, mūsų dėkingumas Dievui geromis ir blogomis dienomis, mūsų elgesys, atsisakymas atsakyti į piktą piktą, meilė vienas kitam ir Dievo tautos vienybė yra ženklai, rodantys žmonėms: „Ateikite, čia yra išganymas.“

Tada turime pašalinti kliūtis, akmenis, iš kelio. Kas gali būti kliūtis žmonėms čia, žemėje ir anapus, priimti mūsų mokymą? Yra akmuo, kuris yra didelė kliūtis. Būtent tai, kai reikalaujame, kad jie taptų panašūs į mus, ir primetame jiems savo taisykles: jei jie siekia išganymo, jie turi būti Naujosios apaštalų bažnyčios nariais tiek laiko, kiek esame mes. Jei jie nori būti išgelbėti, jie turi dirbti tiek, kiek dirbome mes. Jei jie nori būti išgelbėti, jie turi kentėti taip

pat, kaip mes. Jei jie nori būti išgelbėti, jie turi tapti kaip tu ir aš. Ir dėl to jie negali būti išgelbėti. Pašalinkite šiuos akmenis iš kelio!

Nenorime elgtis kaip vyresnysis sūnaus palaidūno brolis, kuris nebuvo patenkintas, kad tėvas suteikė malonę jo jaunesniam broliui. Jėzus tai pasmerkė. Ir nebūk kaip vynuogyno darbininkai, kurie supyko, nes pasamdyti darbininkai gavo tokį patį atlyginimą, kaip ir pirmieji. Kiekvienas nusipelno malonės. Neprimeskite jiems savo taisyklių. Leisk Dievui daryti gera tavo artimajam ir pašalink šią kliūtį.

Kita kliūtis: pavyzdžiui, kai kaltiname sielas anapus, mūsų priekaištai ir kaltinimai tampa kliūtimis jų kelyje į išganymą. Kaip jos gali prisijungti prie mūsų tikėjimo, jei jaučia: „Mes nesame laukiamos. Jie mus kaltina.“ Jos turi žinoti, kad mes atleidžiame.

Daugiau negali būti kaltinimų ir priekaištų. Turime joms atleisti, kaip Dievas mums atleido. Tai kliūtis, akmuo, kurį galime pašalinti.

Tačiau yra ir kitų akmenų, kitų kliūčių, kurių negalime pašalinti. Dalykai, dėl kurių žmonėms sunku būti išgelbėtiems ir kurių negalime pašalinti. Tačiau galime padėti jiems įveikti šias kliūtis. Didelė kliūtis, didelis akmuo yra mūsų pačių netobulumas. Kviečiame: „Ateikite! Čia yra Dievo kūrinys“, o tada jie apsidairo ir pamato: „Bet jie nėra tobuli. Jie turėtų būti šventieji. Tiesiog pažvelkite į juos. Pažvelkite į apaštalus, dvasininkus, jie tikrai nėra šventi. Bendruomenėse tiek daug konfliktų.“

Tai didžiulis akmuo, kuris neleidžia sieloms prisijungti prie mūsų. Ir tai yra kliūtis, kurios negalime pašalinti, nes mes visi – ir aš esu pirmas, kuriam tai taikoma – esame ir liksime nusidėjėliai iki galo. Net kai darysime viską, ką galime, mūsų bendruomenėse visada kils konfliktų. Mes visada nusidėsime. Visi darome klaidų. Negalime pašalinti šio akmens, bet galime padėti sieloms įveikti šią kliūtį, pavyzdžiui, parodydami, kaip elgiamės su konfliktais ir juos sprendžiame.

Esame netobuli, bet sielos turi matyti, kad esame nuoširdūs. Ir niekada neturime nustoti dirbti su savimi bei tobulėti. Norime parodyti nuolankumą ir atgailauti bei prašyti

Krašto apaštalo padėjėjas Arnold Mhango pamaldų metu buvo išleistas į poilsį

malonės. Tokiu būdu galime padėti šioms sieloms įveikti kliūtis, kylančias dėl mūsų netobulumo. Galime joms parodyti: „Taip, konfliktų yra, bet pažiūrėkite, kaip juos sprendžiame. Žinoma, mes darome nuodėmes, bet esame nuoširdūs, nuolankūs, gailimės ir prašome atleidimo. Ir taip, mes darome klaidų, bet stengiamės būti geresni.“ Taip galime padėti joms įveikti šią kliūtį.

Kita kliūtis yra jų pačių netobulumas. Jie yra silpni žmonės, kaip ir mes, o mes jiems sakome, kad jie turi tapti kaip Jėzus Kristus. Ir tada jie supranta, kad niekada to nepajėgs: „Per sunku. Aš negaliu to padaryti.“ Galime jiems padėti, sakdami, kad Dievas yra meilė. „Pasitikėkite juo. Jis jums padės. Jis suteikia jums savo Žodį, malonę ir Šventąją Vakarienę. Būsime integruoti į Dievo vaikų bendrystę. Su Dievo pagalba bei malone, ir padedami savo brolių bei seserų, jūs galite įveikti savo netobulumą ir tai pasiekti.“ Ir dėka šios Šventosios Dvasios paguodos galime padėti jiems įveikti šią kliūtį.

Yra dar trečia kliūtis, paskutinė, kurios negalime pašalinti. Jėzus sakė: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi“ (Mato 16, 24). Tai yra dieviška taisyklė. Sekti Kristumi reiškia susidoroti su sunkumais ir prieš pasipriešinimu. Norint sekti juo, reikia atsisakyti daugelio dalykų. O tai labai sunku. Ir tai yra kliūtis, bet galime padėti įveikti šią kliūtį, parodydami

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider taip pat tiesiogiai kreipėsi į dvasininkus

sieloms, kokia svarbi ir didelė yra mūsų Dangiškojo Tėvo šlovė. Kad ir ką išgyventume čia, žemėje, žinome, kad verta likti ištikimiems, nes šlovė danguje bus tokia didelė, kad net neprisiminsime savo kančios žemėje. Nepasiduokite, tęskite, kovoti verta. Bendrystė danguje bus daug didesnė už visus dalykus, kuriuos išgyvenate šiandien.

Padėkime šioms sieloms įveikti kliūtis, kurių neįmanoma pašalinti. Ir ką tik galime pašalinti iš šio kelio, tą ir turime padaryti.

Taigi, tai buvo kliūtys, stabdančios sielas anapus. Bet taip pat žinau, kad turime brolių ir seserų, kurie paliko Dievo miestą. Priežastys skirtingos. Kai kurie buvo tiesiog suklaidinti ir išėjo. Jiems tinka tas pats žodis. Norime, kad jie būtų išgelbėti kartu su mumis. Mes vis dar meldžiamės už jų išganymą. Jiems sunku sugrįžti. Pašalinkime kliūtis. Broliai ir seserys, jokių kaltinimų, jokių priekaištų, o tik atleidimas, meilė ir dėkingumas jiems sugrįžus. Taip parodysime jiems, kad tai vieta, kur veikia Šventoji Dvasia ir kur Dievas gyvena su savo tauta. Čia kitoks elgesys. Norime jiems pranešti, kad jie yra laukiami, kad mes juos

mylime. Trokštame, jog jie būtų išgelbėti kartu su mumis. Pašalinkime akmenis iš kelio: jokių kaltinimų ar priekaištų. Tiesiog norime būti tylūs ir atleisti bei pasakyti jiems, kad jie laukiami mūsų tarpe.

Prisiminkime sūnaus palaidūno istoriją.

ESMINĖS MINTYS

Mes trokštame mūsų artimojo išganymo. Mūsų dėkingumas, elgesys ir tarpusavio meilė patvirtina, jog Kristus veikia bažnyčioje. Parodome užuojautą ir rūpestį kitų atžvilgiu.

Tikėjimo brolis iš Vokietijos

Kauno ir Vilniaus NAB bendruomenėse šį rudenį lankėsi svečias iš Vokietijos. David Neuberg – mūsų bažnyčios tikintysis iš Pietų Vokietijos, Öhringen bendruomenės vargonininkas ir futbolo mėgėjas.

Kartu su savo draugais, futbolo aistrauoliais, turi pramogą: važiuoti į kitas šalis žiūrėti vietinės futbolo lygos varžybas. Tuo tikslu Lietuvoje jau lankėsi 3 kartus. Pirmą kartą atvykęs į Lietuvą rugsėjo mėn. dalyvavo pamaldose Kaune, susipažino su bendruomenės jaunuoliais. Po mėnesio vėl atvyko ir grojo pamaldose Vilniaus NAB bendruomenėje, o spalio 27 d. – Kaune. Dėkojame David Neuberg už tokią gražią dovaną bendruomenėms, džiugu, kai mūsų bažnyčios tikinčiuosius sieja ne tik tikėjimas, malda, bet ir bendra veikla.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

David Neuberg groja Vilniaus bendruomenėje

Darbštuolės tikėjimo sesutės darbų paroda

Klaipėdos NAB bendruomenės sesutę Vitą žinome ne tik dėl to, kad ji mūsų bažnyčioje nuo pat jos atkūrimo Lietuvoje, bet ir dėl nuostabių juostų. 2024 m. spalio 2 dieną Lietuvos audiosensorinėje bibliotekoje (LAB) Klaipėdoje įvyko renginys „Tautosaką kuriančios rankos“, skirtas paminėti Tarptautinę pagyvenusių žmonių dieną. Renginyje dalyvavo liaudies meno mylėtojai,

Audėja V. J. Mataitienė ir jos juostos

karpinių meistrė, tautodailininkė ir tautinių juostų audėja Vita Jadvyga Mataitienė. Menininkės pasakojo apie save, savo kūrybinę veiklą. Krašto vyresnysis A. Andrijanov pasveikino V. J. Mataitienę bendruomenės vardu ir pažymėjo, kad audėjos darbai papuošia ne tik bažnyčios šventinius renginius, bet ir kaip vertinga dovana įteikiama jubiliatams, garbingiems tarnybos broliams, atvykusiems į Lietuvą.

Kauno bažnyčia po renovacijos

Klaipėdos bažnyčios bokšto vitražai

Renovacijos darbai

Šį rudenį Kauno NAB bendruomenės bažnyčioje buvo vykdomi renovacijos darbai. Į pamaldas tikintieji rinkosi kitoje patalpoje. Atnaujinta pagrindinė salė, foje, pakeistas apšvietimas ir šildymo sistema. Pagrindinės salės sieną puošia tik kryžius. Apaštalas F.-W. Otten apžiūrėjo atliktus darbus ir paaiškino, kad NAB simbolis dabar bus dedamas tik ant bažnyčios pastatų. Klaipėdos bažnyčioje sutvarkytas 12 bokšto langų vitražų apšvietimas, kuris tapo gražiu vakarinio miesto akcentu.

Varėnos NAB bendruomenė

Apaštalo F.-W. Otten pamaldos Varėnoje

Popietines pamaldas spalio 24 d. apaštalas F.-W. Otten laikė Varėnos NAB bendruomenėje. Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas D. Ezerskis. Pamaldoms paimtas Žodis iš Naujojo Testamento: „Tas, kuris šitai liudija, sako: ‘Taip, aš veikiai ateinu!’ Amen. Ateik, Viešpatie Jėzau!“ (Apr 22, 20). Apaštalas F.-W. Otten pasidžiaugė, kad Varėnos bendruomenėje jis yra pirmą kartą, bet jaučiasi kaip namuose ir visiems linki Dievo palaimos. „Visi mes esame jo rankose, niekada mes nebūname vieni, jis dovanoja mums ateitį ir perspektyvą,“ – sakė apaštalas. „Per tikėjimą į Dievą galima sugrįžti pas jį. Toks yra išganymo planas, sprendimas asmeniškai dėl tavęs turėtų mumyse sukelti saugumo jausmą. Tai išreiškiama tuo Žodžiu „Taip, aš veikiai ateinu!“ Šis pasakymas turi dar kitą aspektą, kad jis šitą pažadą ir įvykdys. Dievas nusprendžia apie laiką, kada tai turi įvykti,“ – kalbėjo apaštalas F.-W. Otten. – „Mūsų užduotis yra tame, kad būtume kartu, kai jis ateis, kad mes atitinkamai elgtumėmės. Mūsų atsakymas į tai yra: „Amen. Ateik, Viešpatie Jėzau!“

Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas. Apaštalas F.-W. Otten suteikė Šventąjį Paženklimą vienai sielai.

Apaštalo F.-W. Otten pamaldos Kybartuose

Spalio 24 d. Kybartuose apaštalas F.-W. Otten laikė pamaldas, kuriose dalyvavo Jurbarko, Marijampolės ir Kybartų NAB bendruomenių tikintieji. Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas D. Ezerskis. Po maldos apaštalas perdavė krašto apaštalo Stefan Pöschel nuoširdžius sveikinimus, perduotus telefonu iš Ganos (Afrika). Pamaldoms apaštalas paėmė Žodį iš Biblijos: „Visa žemė turėjo vieną kalbą ir tuos pačius žodžius” (Pr 11, 1). Pradėdamas pamokslą apaštalas F.-W. Otten priminė gerai žinomą istoriją apie Babelio bokštą. Jis sakė, kad „tai yra pasakojimas, kaip žmogus pervertina savo jėgas ir nebeturi nuolankumo Dievui. Tai yra ir saiko nebuvimas dabartiniame mūsų gyvenime, kai atsisakome Dievo, susireikšminame... Ir tada įvyksta tai, kai net toje pačioje visuomenėje, kur žmonės tarsi kalba ta pačia kalba, jie vienas kito nebesupranta ir negirdi. Nebėra tarpusavio supratimo ir ryšio. Kaip ir anuomet, statant Babelio bokštą, mes išgyvename ir dabar. O priešastys, tai tos pačios... Tam priešpastatyti mes galime tik Jėzaus atneštą meilės kalbą.” - sakė apaštalas. – „Kalbą išmokstame klausydami. Kai mes girdime, ką Jėzus kalba ir ko jis nori, mes sužinome jo valią, bandome kalbėti ir daryti taip, kaip jis moko. Jėzaus meilės kalba mus sujungia.” Prie altoriaus patarnavo krašto evangelistas D. Ezerskis ir vyskupas A. Strelčiūnas. Apaštalas F.-W. Otten kunigą L. Orliuką paskyrė Marijampolės ir Varėnos bendruomenių vadovu, o evangelistą E. Gavėnią – Jurbarko ir Kybartų NAB bendruomenių vadovu.

Apaštalas F.-W. Otten Kybartų bendruomenėje

Apaštalas F.-W. Otten, evangelistas E. Gavėnia ir kunigas L. Orliukas

Vakarų Lietuvos NAB bendruomenių ekskursija po Šilutės rajoną

Klaipėdos, Kretingos ir Šilutės NAB bendruomenių tikėjimo broliai bei seserys mėgsta keliauti po Lietuvą. Spalio 12 dienos šeštadienio kelionė buvo skirta susipažinti su Šilutės rajono lankytinomis vietomis. Kartu važiavo krašto vyresnysis A. Andrijanov ir evangelistas E. Gavėnia.

Kelionės maršrutas – Klaipėda, Dreverna, Šilutė, Rusnė. Aplankytas Rusnėje gyvenantis žolininkas ir vaistininkas V. Skirkevičius, kuris pasakojo apie vaistažolių reikšmę kasdieniniame gyvenime.

Apsilankymas Drevernoje

APIE PAKLYDUSIĄ AVELĘ

PAGAL LUKO 15,1-7

Kai Jėzus kalba, klausosi visi – vyrai, moterys, vaikai. Kartą Jėzus papasakoja istoriją apie paklydusią avelę:

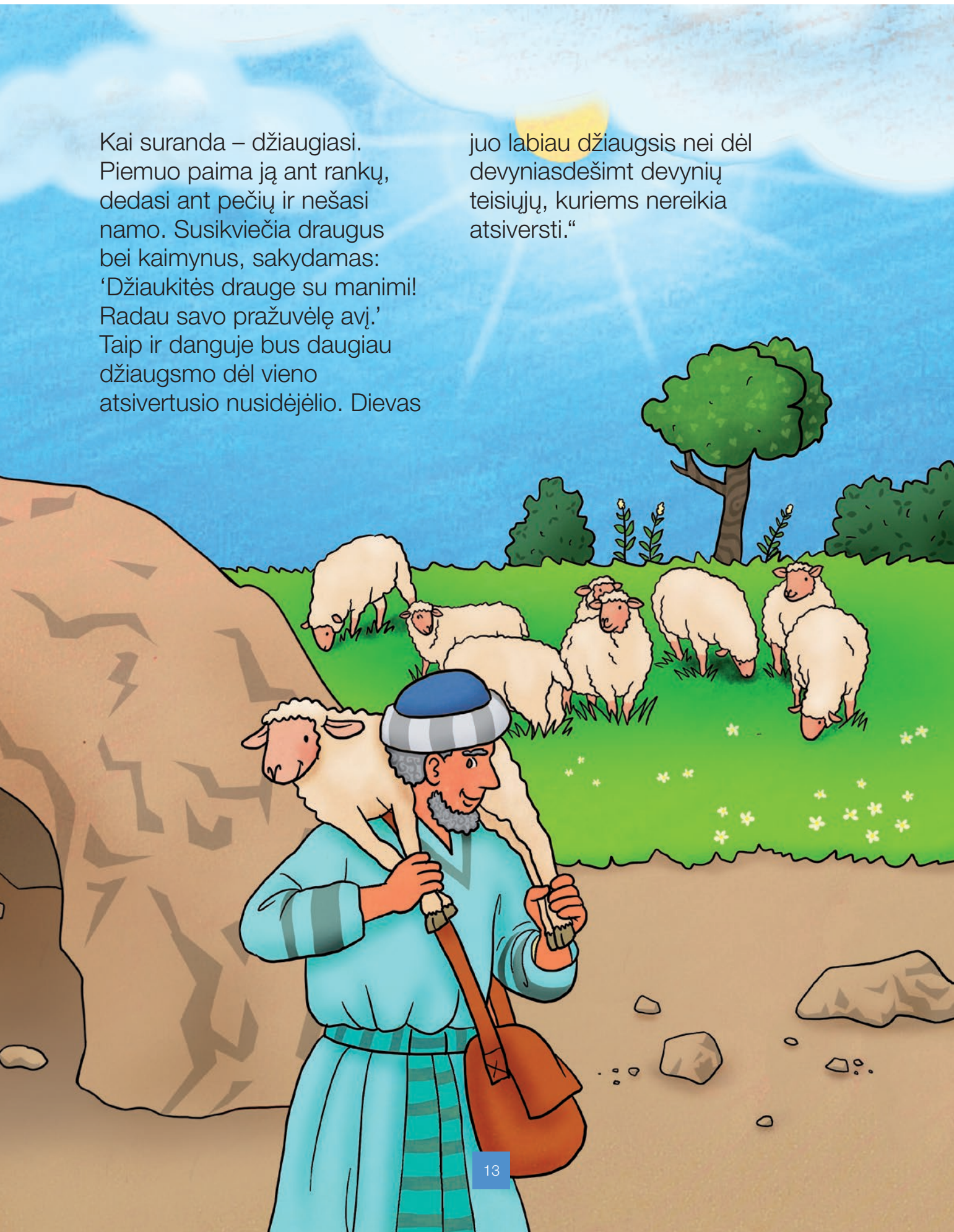
„Jei piemuo turi šimtą avių ir pameta vieną iš jų – ji pabėga ir pasiklysta – ką piemuo daro? Ar jis nepalieka devyniasdešimt devynių avių ir neieško vienos paklydusios?

Jis apieško visas vietas, kur ji galėjo nubėgti. Klausosi, ar ji kažkur girdisi. Ir tai daro tol, kol ją suranda.

Kai suranda – džiaugiasi.
Piemuo paima ją ant rankų,
dedasi ant pečių ir nešasi
namo. Susikviečia draugus
bei kaimynus, sakydamas:
'Džiaukitės drauge su manimi!
Radau savo pražuvėlę avj.'
Taip ir danguje bus daugiau
džiaugsmo dėl vieno
atsivertusio nusidėjėlio. Dievas

juo labiau džiaugsis nei dėl
devyniasdešimt devynių
teisiųjų, kuriems nereikia
atsiversti."

SVEČIUOSE PAS NAELLE DAKARE (SENEGALAS)

Mano vardas Naelle, man septyneri metai.
Esu jauniausia mūsų šeimoje. Turiu dvi
seseris Tracy ir Gerty bei brolių Joven.
Jiems 14, 12 ir 17 metų.

Mano šeima gyvena Senegalo sostinėje
Dakare vakarinėje Afrikos dalyje. Mes
kalbame prancūziškai, bet mano brolis
ir seserys taip pat kalba volofų kalba,
viena iš vietinių kalbų.

Senegale nuo lapkričio iki birželio vyrauja
sausas sezonas. Tai reiškia, kad tuo metu
beveik nelyja. Nuo liepos iki spalio dažnai
lyja. Kadangi Dakaras yra prie jūros ir net
žiemą čia nešalta, maudytis galima ištisus
metus – arba vaikščioti paplūdimiu, arba
šokti smėlyje. Žmonės čia mėgsta muziką
ir šokius.

Mano tėvas Abdou Privat yra ganytojas
ir Liberté bendruomenės vadovas. Mano
mama Julie Nanina gieda chore. Jos
balsas yra altas, bet kartais namuose
dainuoja bosu, nes turi labai žemą balsą.
Eidami į pamaldas ar koncertuodami su
choru visada labai gražiai rengiamės ir visi
dėvime tos pačios medžiagos drabužius.

Aš einu į pirmą klasę. Labai gerai pažymiais baigiau ikimokyklinį ugdymą ir pirmąjį pusmetį mokykloje. Dainuoju nuo ketverių metų. Kaip ir mano mama, seserys bei brolis, taip pat giedu chore. Nors ten esu jauniausia, man labai patinka.

Kai nesu mokykloje ar bažnyčioje, mėgstu dėliones arba važinėjimąsi riedučiais. Taip pat daug laiko praleidžiu prie telefono – pavyzdžiui, su Junior – jis mūsų kunigas ir choro vadovas. Jis meldžiasi kartu su manimi telefonu ir skatina visada stengtis mokykloje. Labai gražu, kad pas mus vyresnieji padeda jaunesniems.

Mėgstamiausias patiekalas man yra Fumbva – tai daržovė, kuri šiek tiek primena špinatus. Valgome ją su žemės riešutų pasta ir mėsa. Taip pat mėgstu vištieną su svogūnų padažu ir citrina, ir žinoma, mėsainius bei picą.

Mūsų bendruomenėje yra galimybė lankyti muzikos pamokas jaunimui ir vaikams. Groju sopranine fleita ir mokausi groti smuiku. Kada nors noriu groti taip gerai, kaip mano seserys.

Nuotrauka: evening_1tao - stock.adobe.com

Bažnyčios vienybė ir įvairovė

Bendruomenės, augančios per imigraciją, susiduriančios skirtingos kultūros, žaibo greičiu aplink pasaulį keliantys informacija: bažnyčiai tai ne tik palaima, bet ir iššūkis. Tačiau į tai yra bendras ir visada tinkamas atsakymas.

Šis straipsnis buvo pristatytas Tarptautiniame krašto apaštalu susirinkime 2023 m. rudenį ir paskelbtas specialiame „Pagrindinių minčių“ numeryje 1/2024. Jame vyriausiasis apaštalas pasisakė apie tarnystę, kurios funkcija, be kita ko, susideda iš bažnyčios vienybės išsaugojimo ir skatinimo, bei vienodo tikėjimo liudijimo skleidimo (Naujosios apaštalu bažnyčios katekizmas, 7.6.6 skirsnis). Su tuo glaudžiai susijusi bažnyčios visuotinumą, Evangelijos ir jos skelbimo tema. Straipsnis tema „Bažnyčios visuotinumą“ jau buvo nagrinėjamas specialiajame „Pagrindinių minčių“ numeryje 4/2017 ir atitinkamai žurnale community 1/2019. Šios temos svarstymai bus tęsiami ir gilinami toliau.

Migracijos judėjimai – palaima ir iššūkis

Savo istorijos pradžioje Naujoji apaštalu bažnyčia išaugo per emigraciją. Daugiausia tikinčiųjų iš vokiškai kalbančių Europos šalių dėka bažnyčia galėjo įsitvirtinti Amerikoje, Australijoje ir kai kuriose Afrikos šalyse. Emigrantai pirmiausia pasikvietė savo tautiečius. Pamaldos vyko vokiškai, o bendruomenės buvo paveiktos vokiškai kalbančios kultūros. Prireikė daug laiko, kol įvyko mąstymo pasikeitimas. Tačiau bažnyčia pamažu prisitaikė prie vietinių sąlygų, atverdama kelią įvairių kultūrų tikinčiųjų integracijai.

Keletą dešimtmečių mūsų bažnyčia patyrė stiprų imigracijos iš Afrikos judėjimą. Tikinčiųjų imigracija iš Afrikos yra tikra palaima bažnyčiai kitose pasaulio šalyse. Jų tikėjimas, energija ir įsipareigojimas suteikia naujo dinamizmo bendruomenėms, kurioms to labai reikia. Tačiau šis judėjimas taip pat yra iššūkis bažnyčiai. Naujieji atvykėliai turi savotišką Naujosios apaštalu bažnyčios kultūrą, kuri labai skiriasi nuo vietinės kultūros. Ar galima iš bendruomenės reikalauti „afrikanizuotis“ vien todėl, kad dauguma jos narių yra iš Afrikos? O gal naujokus reikėtų stumti asimiliuoti į vietinę kultūrą? Ši problema egzistavo visada. Tačiau šiuolaikinėje visuomenėje tai turi ypatingą reikšmę. Susidūrę su įvykiais, kurių jie negali kontroliuoti, ir nerimaudami dėl savo ateities, žmonės kartais linkę atsitraukti ir laikytis tradicinių vertybių. Tokių elgesį taip pat galima rasti mūsų bendruomenėse, tarp „vietinių“ ir „naujųjų atvykėlių“. Kaip reikėtų reaguoti į šį iššūkį?

Tikinčiųjų įvairovė – palaima ir iššūkis

Daugumą mūsų bendruomenių sudaro įvairaus amžiaus ir skirtingų gyvenimo sąlygų tikintieji, kuriuos vienija tikėjimas Kristumi ir įsipareigojimas apaštalu tarnystei. Dėl šios įvairovės mūsų bažnyčia tokia turtinga. Padedama

Šventosios Dvasios, apaštalu tarnystė visada siekė patenkinti kiekvienos tikinčiųjų kategorijos poreikius ir lūkesčius. Ne viskas tobula, bet manau, kad bažnyčia atliko gana gerą darbą.

Šiandien visuomenė linkusi teikti pirmenybę asmenybei, o ne kolektyvui. Žmonės pabrėžia savo ypatingumą, skirtingumą ir tikisi, kad jų specifiniai lūkesčiai bus patenkinti. Jie tampa reiklesni ir mažiau tolerantiški. Šią tendenciją galima pastebėti ir bažnyčioje.

Kai kurie bažnyčios nariai nori, kad bažnyčia labiau įsitrauktų į visuomenę, kad kompensuotų vyriausybių trūkumus. Kiti mano, kad socialinis įsitraukimas nėra viena iš bažnyčios užduočių. Kai kurie tikintieji nori, kad jiems būtų labai tiksliai pasakyta, kaip jie turi elgtis, kad būtų palaiminti. Tačiau kiti reikalauja savo laisvės ir atmeta bet

kokį bažnyčios kišimąsi į jų asmeninį gyvenimą. Vieni nori, kad bažnyčioje niekas nesikeistų, kiti nori viską pakeisti. Viena dalis nori emocijų, kita dalis nori susimąstymo. Įtikti visiems neįmanoma.

Informacijos globalizacija – palaima ir iššūkis

Interneto dėka informacija lengvai ir greitai plinta visame pasaulyje. Ši raida labai palengvino apaštalu tarnystės ir bažnyčios darbą apskritai. Tačiau tai taip pat sukelia daugybę komplikacijų. Tikėtina, kad tai, kas pasakyta vienoje vietoje arba vienai tikinčiųjų grupei, per labai trumpą laiką pasklis po visą pasaulį. Tai daugiau ar mažiau atitinka tikrovę, bet dažnai būna ištraukta iš konteksto. Šis bendravimo būdas visiškai netinkamas sprendžiant kompleksines temas, reikalaujančias atstumo ir gilus mąstymo.

Visuotinė Evangelija – mūsų atsakymas

Susidūrę su šiais iššūkiais, šių dienų apaštalai laikosi to paties požiūrio, kaip ir apaštalas Paulius. „Žydai reikalauja stebuklų, graikai ieško išminties, o mes skelbiame Jėzų nukryžiuotąjį, kuris žydams yra papiktinimas, pagonims – kvailystė. Bet pašauktiesiems – tiek žydams, tiek graikams – mes skelbiame Kristų, kuris yra Dievo galybė ir Dievo išmintis“ (1. Korintiečiams 1, 22-24). Savo pamokslą sutelkiame į visuotinę Evangeliją, į tai, kas tinka kiekvienam. Evangelijos visuotinumą slypi tame, ką Jėzus Kristus mus moko apie Dievą, apie mus, apie mūsų santykius su Dievu ir kitais žmonėmis, bei apie Dievo mums siūlomą išganymą. Mes skelbiame Dievo tobulumą ir meilę. Mes skelbiame, kad jis trokšta mums suteikti amžinąjį gyvenimą, tobulą ir amžinąją laimę. Žinome, kad Dievo meilė ne tam, kad išpildytų visus įmanomus žmogaus troškimus, o duotų jam tai, ko reikia jo išganymui.

Visuotinis Evangelijos skelbimas

Prisiminkime, kaip Paulius skelbė Evangeliją. „Būdamas nuo nieko nepriklausomas, aš pasidariau visų vergas, kad tik daugiau jų laimėčiau. Žydams buvau kaip žydas, kad laimėčiau žydus. Tiems, kurie laikosi įstatymo, tapau įstatymo tarnu, kad laimėčiau besilaikančius įstatymo, nors pats nesu jam pavaldus. Tiems, kurie neturi įstatymo, buvau kaip neturintis įstatymo, kad laimėčiau tuos, kurie neturi įstatymo, nors pats esu ne be Dievo įstatymo, bet surištas Kristaus įstatymu. Silpniesiems pasidariau, kad laimėčiau silpnuosius. Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip bent kai kuriuos išgelbėčiau“ (1. Korintiečiams 9, 19-22).

Apaštalas Paulius, išaugintas žydų tikėjime, tikėjo, kad Mozės įstatymas yra šventas, geras ir teisingas (Romiečiams 7, 12). Bet jis nenorėjo to primesti ne žydams. Jam svarbiausia buvo pažadinti juose tikėjimą Jėzumi Kristumi. Šiandien dauguma krikščionių pripažįsta dešimties įsakymų galiojimą. Tačiau kaip jie juos interpretuoja, priklauso nuo jų kultūrinės aplinkos ir asmeninės situacijos. Apaštalu vaidmuo nėra tarpininkauti tarp skirtingų kultūrų ir tikinčiųjų siekių. Greičiau tai reiškia, kad kiekvienam žmogui reikia skelbti, jog Dievas myli jį tokį, koks jis yra, ir kad trokšta jį išgelbėti. Ir parodyti jam, kad jis turi savo vietą bažnyčioje, kad ten yra gerbiamas, suprantamas ir mylimas.

Paulius pasidarė silpnas tarp silpnųjų. Kas yra silpnas? Kalbant apie paklusnumą įsakymams, visi linkę žiūrėti į kitą kaip į silpną.

Kaip pavyzdį paimkime ketvirtąjį įsakymą. Afrikiečius žeidžia tai, kaip europiečiai elgiasi su vyresniais žmonėmis. Tėvų apgyvendinimas slaugos namuose jiems yra ketvirtojo įsakymo pažeidimas. Kita vertus, vakariečiai piktinasi, kad vis dar yra šalių, kuriose tėvai remiasi šiuo įsakymu, norėdami priversti savo vaiką tuoktis su jų parinktu sutuoktiniu.

Vienoje pasaulio dalyje homoseksualumas laikomas ypač rimta nuodėme. Vakarų pasaulis kaltinamas, kad tai toleruodamas parodė savo silpnumą. Daugelis žmonių Vakaruose piktinasi korupcija kai kuriose šalyse. Jie negali suprasti, kodėl krikščionys, norėdami ką nors pasiekti, griebiasi metodų, kuriuos laiko moraliai smerktiniais. Sąrašą būtų galima pratęsti be galo. Kiekvienas iš mūsų yra silpnas kažkieno akyse. Tiesa ta, kad mes visi esame silpni prieš Dievą.

Būti silpnam su silpnaisiais nereiškia pritari visiems, ką jie daro ir galvoja. Susidūrus su silpnuoju, pirmiausia reikia prisiminti savo silpnumą ir jokių būdų nelaikyti savęs geresniu už jį. Mes žinome, kad Dievas myli silpnuosius, kaip myli mus. Dievas nebaudžia mūsų už mūsų silpnumą, bet yra kantrus su mumis. Elkimės su silpnaisiais taip, kaip Dievas elgiasi su mumis.

Ne mūsų elgesiu vertinti kitų tikėjimą ir meilę. Mūsų nuomonė apie aplinkinius neturi jokios įtakos Dievo jiems rodomai meilei. Bet tai gali pakenkti mums. Dievas apie mus spęs pagal tai, kaip elgiamės su savo artimaisiais. Ypač prieš „mažiausius“ iš jo brolių ir seserų (Mato 25, 40), kurie yra silpni mūsų akyse...

Kad apaštala pamokslavimas būtų veiksmingas, apaštala turi mokyti to, ką Jėzus jiems sakė (Mato 28, 20). O

Viešpats visada skelbė, kad meilės įsakymas yra viršesnis už visas įstatymo nuostatas (Mato 22, 3-40). Apaštala Paulius tai puikiai suprato: „Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus tarpusavio meilę, nes kas myli, tas įvykdo įstatymą. Juk įsakymai: 'Nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk ir kiti gali būti sutraukti į tą vieną posakį: mylėk savo artimą kaip save patį.' Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi meilė – įstatymo pilnatvė“ (Romiečiams 13, 8-10).

Nenuilstamai skelbkime Jėzaus Kristaus Evangeliją, ji tikrai yra universali!

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Simon Heinigerr

Apžvalga

05.01.2025	Sankt Galenas (Šveicarija)
12.01.2025	Šprēvaldas (Vokietija)
18.01.2025	Moisala (Čadas)
19.01.2025	Ndžamena (Čadas)
31.01.2025	Kampala (Uganda)
02.02.2025	Nairobis (Kenija)
09.02.2025	Heidenheimas (Vokietija)
14.02.2025	Kukuta (Kolumbija)
16.02.2025	Bogota (Kolumbija)
02.03.2025	bus patikslinta, kuriame mieste (Nigerija)
09.03.2025	bus patikslinta, kuriame mieste (Vokietija)
23.03.2025	Ušuaja (Argentina)
26.03.2025	Čilēs Santjagas (Čilē)
30.03.2025	Montevidējas (Urugvajus)

New Apostolic Church
International

